

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges med 37 Stemmer mod 17.

Formanden: Jeg veed ikke i Dieblifket, om vi nu kunne gaa til den næste Sag paa Dagsordenen, thi Justitsministeren har ladet mig vide, at han var beskjæftiget i Folkethinget, men ventede snart at kunne komme til Stede. Jeg skal i den Anledning lade forespørge i Folkethinget. Vi kunne, om fornødent, jo ogsaa tage de indenrigsministerielle Forslag først, alt efter Ministrenes Seilighed.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Jeg faaer nu Underretning om, at Justitsministeren ikke godt nu kan komme, idet han endog i dette Diebliftaler i Folkethinget. Vi maa derfor forbigaa den næste Sag paa Dagsordenen og gaa saaledes til det næste Numer, der er

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 247).

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Sjægerslev): Et Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker, der nogenlunde var enslydende med det foreliggende, er for flere Aar siden vedtaget, saavidt jeg husker, i dette Thing, idet det daværende Regjeringsforslag ingen Ændring undergik her i Thinget. Grunden til, at vi nu forholdsvis tidlig gjøre Forandringer i denne Varemærkelovgivning, er ret naturlig, nemlig for at vi kunne komme i Overensstemmelse i saa Henseende med de to andre skandinaviske Lande. Det vil erindres, at der var nedsat en Kommission til at forhandle denne og flere ensartede Materier, og Sverig og Norge have forlængst gennemført denne Sag. Landstinget sluttede sig dengang til det Forslag, som Regjeringen havde forelagt, men i Folkethinget mødte det nogen Modstand; navnlig var der et enkelt Punkt, hvor man ønskede Ændringer i det dengang forelagte Lovforslag, og jeg kan strax sige, at dette Punkt har jeg været i Stand til at

imødekomme. Det vil erindres, at hos os gaar Systemet for Godkjendelsen af Varemærker ud paa, at det er selve Indregistreringen, der stifter Retten. Det er konformt med den Bestemmelse, der gives i den tydske Lovgivning, skjøndt der er noget Forstjelligt i andre Retninger. Der er andre Lande i Verden, hvor man væsentlig bygger Retten paa Brugten af Varemærket og lader den konstituere Retten; naturligvis maa der en Afgjørelse til. Det kan jo ikke negtes, at efter det System, vi have adopteret i vor nuværende Lovgivning, kan der indtræffe det Tilfælde, at en Mand tager en anden Mand's Varemærke og lader det indregistrere, hvorved han altsaa begaar Uret mod den oprindelige Besidder af Varemærket. Det er ogsaa det, som blev indvendt imod Regjeringens Forslag, og derfor er der nu blevet indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa, at selv om Indregistreringen af et Varemærke er foregaaet, kan under visse nærmere bestemte Vilkaar den, der tidligere har benyttet Mærket, faae Ret til at omstøde den allerede foregaaede Indregistrering, naar han rejser Sag derom inden 4 Maaneder efter at Bekjendtgjørelsen om Varemærkets Indregistrering er udgaaet. Det vil altsaa være en Tilnærmelse til det andet System, idet man aabner Udgang for den, som tidligere har brugt et Mærke, til at faae en alt foretaget Indregistrering omstødt, men tillige sættes der en forholdsvis kort Tidsfrist til at faae dette udført. Bestemmelsen er som sagt optaget af Regjeringen i det nu forelagte Lovforslag, idet den forekommer mig at være retfærdig, og idet den ikke kan være til nogen som helst Hinder for, at man tiltræder Konventionen med de andre skandinaviske Lande, da man jo her giver dem en noget større Ret, end de ere i Stand til at yde os paa dette Punkt. Bestemmelsen er i Folkethingets Affattelse bleven udvidet noget. Thi medens det var foreslaaet i Regjeringens Forslag, at den Vedkommende skulde ved Dom faae sig tilkjendt Varemærket med Eneret til dets Benyttelse for det Slags Varer, for hvilket han tidligere havde benyttet Mærket, er det i den nuværende Affattelse bestemt, at han faaer Ret til at benytte det i samme Omfang, som han havde kunnet gjøre Krav paa, da det blev anmeldt af den Anden. Det vil ses, at dette er en Udvidelse af Bestemmelsen, men jeg tror ikke, at der er noget Betænkeligt derved, og i og for sig er der jo ikke nogen Grund til at beskytte en saadan Bemægtigelse af et Varemærke, som der i de fleste Tilfælde vil kunne være Tale om. — Der er tillige foretaget en anden Forandring i Folkethinget, idet der noget mere end i Re-